णोत्यात्मानम्। प्रजां पितॄन्। एतान्वा अरुण औप-
वेशिर्विदाञ्चकार ॥ ३ ॥

एतैरधिवादमपाजयत्। अथो विश्वं पाप्मानम्।
स्वर्य्ययौ। एतान् योध्यैति। अधिवादं जयति। अथो
विश्वं पाप्मानम्। स्वरेति। एतैरग्निं चिन्वीत स्वर्गका-
मः। एतैरायुष्कामः। प्रजापशुकामो वा ॥ ४ ॥

पुरस्ताद्दशहोतारमुदञ्चमुपदधाति यावत्पदम्।
हृदयं यजुषी पत्न्यौ च। दक्षिणतः प्राञ्चं चतुर्होतारम्।
पश्चादुदञ्चं पञ्चहोतारम्। उत्तरतः प्राञ्चꣳ षड्होता-
रम्। उपरिष्टात् प्राञ्चꣳ सप्तहोतारम्। हृदयं य-
जूꣳषि पत्न्यश्च। यथावकाशं ग्रहान्। यथावकाशं प्र-
तिगृह्णाल्लोकं पृणाश्च। सर्व्वाहास्यैता देवताः प्रीता
अभीष्टा भवन्ति ॥ ५ ॥

स दैवमग्निं चिनुते। रथसम्मितश्चेतव्यः। वज्रो वै
रथः। वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृव्यꣳ स्तृणुते। पक्षः स-
म्मितश्चेतव्यः। एतावान्वै रथः। यावत्पक्षः। रथस-
म्मितमेव चिनुते। इममेव लोकं पशुबन्धेनाभिजयति।
अथो अग्निष्टोमेन ॥ ६ ॥

अन्तरिक्षमुक्थेन। स्वरति राचेण। सर्व्वान् लो-